

SAŽETAK

Uredništvo

Pobožnost Presvetom Srcu Marijinu.

Str.1

Formativ put

MAJČINSKO POSREDOVANJE Marije u
snu u 9: UČITELJICA MARIJA.

Str.3

Nazaret. Božja obitelj

9. Nastava Nazaretske škole.

Str.5

Skromno i najuzvišenije stvorenje

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

10. Djevica Majka.

Str.6

Obiteljski dohađaji

- Video poziv na Kongres u Fatimi.

Str.8

- Međunarodni kongres Marije
Pomoćnice kršćana 2024. u Fatimi
(Portugal).

Str.8

- Molitva, dah duše.

Str.9

- XVII. Marijanski dan – ADMA Sicilija.

Str.9

- Nova rubrika – ADMA primarija
odgovara.

Str.10

- Misa za preminule članove ADMA-e.

Str.10

Mjesečna molitvena nakana

Za one koji bježe iz svoje zemlje.

Str.10

UREDNIŠTVO

POBOŽNOST PRESVETOM SRCU MARIJINU

Pobožnost Presvetom Srcu Marijinu stoljećima je temeljni dio katoličke duhovnosti, ukorijenjena u tradiciji i biblijskim učenjima. Ta pobožnost nije samo čin ljubavi i štovanja prema Majci Božjoj, već i izvor utjehe, snage i zaštite vjernika koji ga prakticiraju.

Da bismo razumjeli važnost predanosti Marijinom Presvetom Srcu, moramo se sjetiti da se **Mariju vidi kao brižnu majku koja zagovara svoju djecu pred Bogom**. Njezino srce, simbol njezine majčinske ljubavi i suosjećanja, štuje se kao sigurno utočište za one koji traže utjehu i zaštitu. U Svetom pismu nalazimo reference koje ističu Marijinu jedinstvenu ulogu u povijesti spasenja. Od trenutka kada pristane biti Isusova majka na Navještenju, preko proročanstva starog Šimuna gdje će joj mač probiti srce, do prisutnosti uz križ, Marija pokazuje duboku odanost i vjernost Bogu. Njezino je srce usko povezano s otajstvom otkupljenja, svjedočeći muku i smrt svoga Sina za čovječanstvo.

Pobožnost Marijinom Presvetom Srcu imala je značajan utjecaj u povijesti Crkve. Kroz stoljeća, sveti, teolozi i predani vjernici promicali su tu pobožnost kao put prema jedinstvu s Kristom kroz srce njegove majke. Jedan od najznačajnijih trenutaka u povijesti ove pobožnosti bila je objava Presvetog Srca Isusova svetoj Margareti Mariji Alacoque u 17. stoljeću. Taj je događaj označio

početak obnovljene pobožnosti Kristovu srcu punom ljubavi, koja se proširila i na Marijino majčinsko srce.

Aleksandrina Maria Da Costa i njezin odnos s predanošću Presvetom Srcu Marijinom.

Među onima koji su iskusili duboku odanost Presvetom Srcu Marijinu je Alexandrina María Da Costa, portugalska mistična i salezijanska suradnica 20. stoljeća. Njezini spisi i svjedočanstva odražavaju gorljivu ljubav prema Marijinom majčinskom srcu, vidjevši u njemu sigurno utočište usred njezinih patnji i nevolja. Aleksandrina je iskusila brojne vizije i objave, a njezin je život obilježila snažna ljubav prema euharistiji i Djevici Mariji.

U zabrinjavajuće i tragično vrijeme kada je svjetski mir bio ugrožen ratom, kao što je to i danas, važno je prisjetiti se doprinosa blažene Aleksandrine Marije Da Coste (1904.-1955.) u dobivanju od Boga dara mira tijekom Drugog svjetskog rata.

Blažena Aleksandrina postala je glasnogovornica zahtjeva za posvećivanje svijeta Bezgrješnom Srcu Marijinom, tražeći od pape Pija XI. njegov početak 1937. i u godinama koje su slijedile. U jedinstvu s Isusom raspetim, Aleksandrina je također bila duša žrtve kako bi Isusov zahtjev bio ispunjen. Od listopada 1938. do ožujka 1942. godine Aleksandrina je svakog petka doživljavala stigme Isusove muke. Njezino tijelo ponovilo je sve događaje Kristove muke. Isus je zamolio Aleksandrinu da zatraži od Pape posvećenje svijeta Bezgrješnom Srcu Marijinom. Bilo je to 31. listopada 1942. kada je Pio XII. izveo posvećenje. Aleksandrina je nastavila sudjelovati u Isusovoj muciji za spasenje duša i za mir u svijetu kroz potpuni post. Živjela je isključivo od euharistije trinaest godina i sedam mjeseci.

Na ključan datum, 25. ožujka 2022., na svetkovinu Navještenja Gospodnjeg, dogodio se važan događaj: papa Franjo, u zajedništvu sa svim biskupima i svećenicima, ponovno je posvetio Rusiju i Ukrajinu Bezgrješnom Srcu Marijinom.

Pobožnost Presvetom Srcu Marijinu duboki je izraz ljubavi i povjerenja u majčinski zagovor Djevice Marije. Kroz povijest Crkve ta je pobožnost bila izvor utjehe i snage za nebrojene vjernike, koji su u Marijinu srcu pronašli sigurno utočište usred životnih teškoća. Po uzoru na svece poput Aleksandrine Marije Da Coste, negujemo dublju odanost Presvetom Srcu Marijinu i iskusimo njezin snažan zagovor u našem životu. Neka nam njezino majčinsko srce i dalje bude sigurno utočište usred životnih oluja, uvijek nas vodeći prema svome Sinu, Isusu Kristu.

Don Gabriel Cruz Trejo,
Duhovni animator SDB ADMA Valdocco.

Renato Valera,
Predsjednik ADMA Valdocco.

FORMATIVNI PUT

MAJČINSKO POSREDOVANJE MARIJE U SNU U 9: UČITELJICA MARIJA

“Dat ću vam Učiteljicu.” To je tajanstveni čovjek, kojeg čitatelj izvještaja iz snova ne oklijeva prepoznati kao Isusa, koji definira ulogu koju će Marija igrati u Ivanovu životu: Učiteljica. Za nekoga tko je pozvan posvetiti tijelo i dušu obrazovanju, svakako je ključan primjer dobrog učitelja. Oni koji su uključeni u obuku odgojitelja i učitelja vrlo dobro znaju da, osim proučavanja bilo koje pedagoške teorije, kada mladi učitelj prvi put uđe u učionicu ono što prevladava u njegovom ili njezinom načinu interakcije s djecom je model internaliziran u iskustvu koje se živjelo između stolova tijekom djetinjstva i adolescencije. I to je možda razlog zašto su prvi stabilni suradnici Don Bosca bili upravo njegovi dječaci: oni koje je odgojio u stilu preventivnog sustava bili su najbolji tumači njegovih pedagoških učenja.

Gospodin također govori Ivanu što treba naučiti od ove Učiteljice, naime, pravu »mudrost«. U onome što se sastoji ova “mudrost” može se razumjeti laganim vraćanjem dijaloga između njih dvoje: Ivan je bio pozvan odgajati svoje suputnike s ljubaznošću, nešto što mu se činilo nemogućim! **Stoga je Isus uveo lik Učiteljice, sposobne učiniti nemoguće mogućim kroz poslušnost i stjecanje znanja.** Ono što Ivan mora naučiti, ukratko, je umjetnost preventivnog sustava, odnosno kako educirati mlade ljude s ljubavlju, a ne nasiljem - ili represivnim sustavom - kao što je bilo uobičajeno u njegovo vrijeme. Marija će, drugačije rečeno, naučiti Ivana kako ljubiti mladost preobražavajućom ljubavlju, a to će činiti kroz disciplinu ljubavi, to jest u odnosu majčinske/sinovske ljubavi sa svojim učenikom. **Samo za one koji se osjećaju voljeno, vole i razumiju kako omogućiti ono što se na prvi pogled čini nemogućim.**

Spominjanje Marije kao “Učiteljice mudrosti” nije izum don Bosca. Umjesto toga, pripada vrlo drevnoj tradiciji u Crkvi i ukorijenjena je u Svetom pismu, koje je nažalost danas izgubljeno u sjećanju, ali koje je u don Boscovo vrijeme bilo uobičajeno i rašireno čak i na popularnoj razini. To je običaj, čije tragove imamo iz prvih stoljeća kršćanskog doba, prepoznati u Marijinoj osobi personificiranu Mudrost o kojoj se govori u Starom zavjetu, osobito u knjizi Izreka u 8.

poglavlju i u Knjizi Sirahovoj u 24. poglavlju.

Do liturgijske reforme, odnosno nakon Drugog vatikanskog koncila, ova dva teksta pročitana su tijekom mise povodom slavlja Marijina Rođenja, odnosno njezina Bezgrješnog začeća i Uznesenja. Vjernici su na taj način naučili iz liturgije prepoznati tajanstvenu ženu Mudrost s Djevicom Marijom, Učiteljicom koja vodi one koji joj se povjeravaju da žive sveti život mudrosti, punine i radosti. Biblijski lik žene Mudrost je zapravo vrlo složena figura i nije je moguće poistovjetiti samo s Marijom! Upravo iz tog razloga, nakon Drugog vatikanskog koncila, bilo je poželjno zamijeniti ta čitanja drugim, prikladnijim upućivanjima.

Kada nam autori knjiga mudrosti govore o ženi Mudrosti, zapravo se ne namjeravaju odnositi na određenu osobu. Oni koriste retoričku figuru, personifikaciju, kako bi u svojim čitateljima pobudili želju da budu otvoreni daru mudrosti: dar koji Bog velikodušno daruje svima koji ga žele, jer on sam želi da muškarci i žene upoznaju Njegov naum ljubavi prema svojim stvorenjima i žive ispunjen i sretan život. Onaj koji je otvoren dati u svojoj osobi utjelovljuje osobine žene Mudrosti, među kojima su želja i sposobnost podučavanja drugih na Božjim putovima. Evanđelja nas predstavljaju Isusu kao mudrost par excellence, ali također naglašavaju Marijinu sposobnost razlučivanja Božje volje. Štoviše, može se reći da je srce njihovog učiteljstva ljubav i da se taj sadržaj podudara s njihovom pedagogijom. **To jest, radi se o učenju kako voljeti ljubavlju i voljenošću.** I nije li i to sažetak

preventivnog sustava?

Podučavanje kako voljeti ljubaviju, naravno, ne znači okružiti one koji su nam povjereni s gušenjem sladunjave ili hiper-popustljive naklonosti. Uporni naglasak na ljubaznosti ljubavi, zapravo, ponekad može dovesti do takvih nesporazuma. Ljubav koja dolazi od Boga - kako nas sveti Pavao podsjeća u svojoj himni ljubavi - nikada ne nedostaje poštovanja, a poštivanje drugoga znači i dopuštanje prostora koji mu je potreban da bude svoj i da uči, čak i kroz sumnje i pogreške koje obično prate proces ljudskog sazrijevanja.

U priči o snu u devetoj godini, Marija odmah pokazuje razumnu kvalitetu svoje naklonosti prema Ivanu. Suočena s djetetovim pitanjima, zapravo, ona ne žuri dati potpuni odgovor, koji bi možda mogao umiriti njegovu tjeskobu, ali koji bi istovremeno riskirao da bude nerazumljiv, jer je prerano, na kraju zatvara prostor za istraživanje i sazrijevanje koji mu je potreban umjesto da osobno preuzme misiju koja mu je povjerena. Umjesto toga, Učitelj poziva Ivana da »pogleda«, **to jest da podigne pogled prema stvarnosti pred sobom. Ovo gledanje prema gore suprotno je od povlačenja u sebe, što se događa kada čovjek dopušta sebi da bude potpuno zahvaćen vlastitim strahovima ili nesigurnostima. Gledajući gore, dijete vidi znak: divlje životinje postaju janjad..**

U Svetom pismu, narativi o pozivu uvijek prate zahtjev za stvarima koje se čine nemogućima s davanjem Božjeg znaka, koji služi za održavanje vjere pozvanog. U pripovijesti o navještenju, na primjer, na Marijino pitanje "kako je to moguće?" anđeo odgovara pozivajući je da se ugleda kako bi "vidjela" svoju rođakinju Elizabetu, neplodnu ženu koja u starosti očekuje dijete. Stoga Marija odlazi u žurbi, jer je shvatila da je to znak i odlazi Elizabeti kako bi bila potvrđena u svojoj vjeri. Slika žestokih zvijeri koje postaju pitoma janjad zasad ne daje Ivanu olakšanje. Naravno, međutim, to mu ostaje u umu i srcu. Kako ne pomisliti da mu se to vratilo, mnogo godina kasnije, pred mladim lualicama na ulicama i u torinskom zatvoru kako bi potvrdio intuiciju da je to upravo njegovo područje, mjesto gdje je morao raditi?

Znati prepoznati i tumačiti Božje otiske prstiju u stvarima svakodnevnog života i u elementima stvaranja tipična je osobina mudraca Biblije. Ta sposobnost, pretvoriti svakodnevne činjenice u

prisposobe i otvoriti oči drugima da prepoznaju u njima objavu Boga i njegovo spasenje, na poseban način pripada Isusu i njegovom propovijedanju. Kada pogleda ptice u zraku i ljljane s polja, u njemu vidi Očevu providonosnu ljubav prema svojoj djeci i uči nas činiti isto. Marija, u priči o snovima, nije drugačija. Ona je ta koja poziva Ivana da protumači znak koji je vidio kao usporedbu, proročanstvo o njegovoj misiji i pozivu.

Nakon što je postao odrasla osoba, Don Bosco pokazuje da je stekao mudrost i stoga je bio dobar šegrt u školi svog Učitelja, čak i u svojoj sposobnosti da stvara snove i tumači ih. U svojoj umjetnosti kao pripovjedač prisposoba i nadobudnih pravdanja, u svojoj pedagoškoj upotrebi fantazije, umjetnosti i avanture, Don Bosco se predstavlja kao mudar čovjek jednak mudracima Biblije. Ista mudrost, međutim, u svojoj najpopularnijoj manifestaciji, pripadala je i Mami Margareti, koja je u životu Don Bosca predstavljala zemaljsku prisutnost Majke neba. Kada bi žena, u svojoj jednostavnosti, okupila svoju djecu u ljetnim večerima i, podižući oči prema zvjezdanom nebu, pozvala ih da razmisle o Božjoj veličini i dobroti; kada ih je pozvala da meditiraju o vlastitim djelima, dobrim i lošim, kako bi učili iz iskustva; kada ih je potaknula da njeguju sve što je dobro i vrijedno za bolju budućnost, a ne samo korisnost sadašnjeg trenutka, Mama Margareta im je prenijela mudrost malih, konkretnih životnih stvari. Mudrost koja, upravo zato što je skromna, ima moć učiniti djecu istinski jakom i robusnom. I sve što čini da ljudska bića rastu u vrlini i mudrosti, na kraju krajeva, dolazi od Boga.

Linda Pocher, FMA.

NAZARET. BOŽJA OBITELJ

9. NASTAVA NAZARETSKE ŠKOLE

Obitelj je kolijevka ljubavi i života i upravo zbog toga je iskonsko mjesto obrazovanja: obrazovati je zapravo naučiti kako živjeti i kako voljeti. Sada je Nazaret, uzor obitelji jer ga je Bog izabrao za utjelovljenje Sina, također model obrazovanja, čiji je ideal razviti život Božjih sinova i kćeri inauguriran na dan krštenja.

Obrazovanje djece i sazrijevanje roditelja

U Nazaretu je bio obrazovan Isus, Sin Božji, koji je u poslušnosti Josipu i Mariji naučio kao čovjek slušati Božju volju, ideal svakog odgojnog puta. Ovdje prodiru riječi pape Benedikta: "U životu provedenom u Nazaretu, Isus je častio Djevicu Mariju i pravednog Josipa, ostajući pokoran njihovom autoritetu tijekom djetinjstva i adolescencije. Na taj je način istaknuo primarnu vrijednost obitelji u obrazovanju osobe... To otkriva najautentičniji i najdublji poziv obitelji: **to jest da prati svakog svog člana na putu otkrivanja Boga i nauma koji im je zacrtao.**"

U Nazaretu postoji Marija, **naša majka u redu milosti iz tri vrlo dobra razloga**: prije svega, jer je ona ta koja je odgojila Isusa, što je već vrtoglavo; tada zato što je, na dubljoj razini, Isusom bila obrazovana postavši savršena učenica; i na kraju, jer nam ju je, s obzirom na majčinu obrazovnu izvrsnost, Isus dao kao majci i učiteljici u vjeri. Između Majke i Sina postoji čudesan reciprocitet: "u najdubljoj diskreciji", objašnjava A. von Speyr, "između njih se stvara razmjena uzajamne predanosti, unutar koje se Sin hrani čistim životom Majke, životom koji je primila od Boga... Pokazuje mu kako se čovjek ponaša sa svojim bližnjima, tjera ga da svojim osobnim primjerom vidi što je ljubav prema bližnjemu u svakodnevnoj aktivnosti". A s druge strane - promatra Card. Colombo - "I za Mariju je postojao naporan put vjere, koji će je natjerati da pobijedi, sa sve jasnijom sviješću, otajstvo skriveno u tom njezinom Sinu i postupno je natjera da shvati da će se morati odvojiti od Njega kao sina svoje jedine imovine, kako bi ga primili, podno križa, kao spasonosni dar, predodređen od Boga za dobrobit cijelog čovječanstva." Sin Božji sazrijeva u svojoj ljudskosti zahvaljujući Mariji, a Marija sazrijeva u majčinstvu zahvaljujući Isusu!

A tu je i Josip, koji je izgrađivan svetošću svoje zaručnice, uzdignut u savršen brak, gdje ljubav prema Bogu i ljubav prema njegovoj zaručnici postaju jedno. Kao što je Isus volja samoga Boga (on je Sveti!), i kao što Marija ne pravi razliku između Božjih

očekivanja i vlastitih očekivanja (ona je Bezgrešno začeo!), tako Josip uči u Nazaretu da Božju volju učini svojom voljom: "isprva", primjećuje von Speyer, "podložan zakonu istočnog grijeha, ne može uzeti u obzir ništa osim protivljenja između bračne države i djevičanstva." Ali onda, od zaruka s Marijom, koja je žena, djevica i potpuno otvorena Bogu, on istodobno i cjelovito doživljava istinsku ljubav žene, pad svake neuredne želje, radost potpunog služenja Bogu: na kraju "njegova ljubav prema Mariji je ljubav u Bogu, puna i ljudska. To će biti odricanje za njega kada se bude morao povući pred čudom Duha Svetoga. Odricanje, a ne razočaranje."

Odgoj kao obiteljska činjenica

Zaronimo malo dublje. U Nazaretu dolazi do punog svjetla jedna od odgojnih istina koja danas nije malo zaklonjena. Činjenica je da se obiteljsko obrazovanje ne može svesti na skrb bez svjedočenja, niti se može svesti na informacije bez formiranja. U tom smislu, roditelji obrazuju kao roditelji, proširujući dar života svjedočeći istinu života i prateći u dobrom životu. Umjesto toga, oni se ne obrazuju kao učitelji ili instruktori. Ono što obiteljsko obrazovanje čini nesvodivim za higijenu, prehranu i obrazovanje je to što je njegov cilj mudrost života, a ne ništa manje. Drugim riječima, u obiteljskom obrazovanju u prvom planu nisu objašnjenja, već razumijevanje, ne površina života, već dubine života, ne ono što je sve u svemu samorazumljivo, već ono što je tajanstveno.

"Ako je istina da su osnovni kodovi ljubavi i obiteljskog odgoja autoritet roditelja i sinovska poslušnost djece, to je zato što - kako učimo na najbolji način u usporedbi s obitelji Nazareta - misterij života, koji ima svoj izvor i sudbinu u vječnom životu, prethodi i nadilazi nas! Podvrgavajući se granicama drugih, do granica mog muža, mog oca, moje žene, njihovom tempu." Može se

rasti u mudrosti čak i u podložnosti nerazumijevanju drugoga i da drugi ne razumije mene. Razumijevanje se u osnovi uspoređuje s brigama, gestama i riječima koje nam prethode, okružuju nas i tjeraju da rastemo u obitelji!

Osobito je Josip ohrabrujući uzor svim roditeljima, jer ih educira da s pouzdanjem dočekaju sva iznenađenja i sjene života. Otac Amorth, u jednom od svojih spisa o Mariji, pita: "Zašto je Bog dopustio toliko vremena nepodnošljive boli za oba sveta supružnika, toliko ljubljena i ljubljena od njega?" On vrlo mudro odgovara: "Vjerujem da su to isti razlozi zbog kojih je Otac tražio od Sina žrtvu križa. Božji putevi nisu naši putevi. Gospodin traži od nas da vršimo njegovu volju, ne traži od nas da razumijemo njegove duboke motive, koji su često izvan naših zemaljskih sposobnosti... Često put našeg života slijedi put potpuno drugačiji od naših predviđanja. Josip je veliki model volje za nas. Gospodin nam ne mora davati objašnjenja za svoje ponašanje: traži one koji vrše njegovu volju, čak i ako nam često ne govori ili ne daje da razumijemo

razlog zašto.« **Potrebno je pouzdati se u Boga, osloniti se na Njega i pouzdati se u sve, bilo sretno ili tužno. Objašnjenja neće nedostajati, ali doći će kasnije, ili možda samo na nebu.**

Također zato što, ako je Bog sa svoje strane u stanju sve pretvoriti u dobro, neodlučan je naš odgovor, naša korespondencija, više ili manje plašljiva, više ili manje odlučna, njegovoj volji i milosti, a neodlučna je naša spremnost da kažemo ne svijetu, njegovim zavodnjama, njegovim prijetnjama. Prije svega, treba vidjeti koliko smo poslušni u malim stvarima Božjoj volji, jer "ako je netko vjeran u malo, mnogo mu je dano i povjereno" (Lk 16, 10). Ovdje leži možda ono što se najviše uči u odgoju Nazaretske obitelji: u njegovom boravku u Nazaretu otac Amorth ponovno primjećuje: "Glavna činjenica o kojoj mislim da nas je Sin Božji htio podučiti jest da svetost ne leži u velikim djelima, već u pravednom životu iz dana u dan", bez previše žaljenja za prošlošću i bez previše tjeskobe i pretenzije da spoznaju budućnost.

Roberto Carelli SDB

SKROMNO I NAJUZVIŠENIJE STVORENJE

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

10. DJEVICA MAJKA

"Djevica Majka" riječi su kojima se molitva svetog Bernarda Mariji otvara u posljednjem kantu Danteove Božanske komedije. "Kći vašeg Sina", nastavlja pjesnik, "ponizno i najviše stvorenje": to je stih koji je poslužio kao cjelokupni naslov ovih naših mjesečnih meditacija o Mariji i ekologiji, a koje ćemo sada konačno pokušati bolje istražiti i razumjeti.

To su, zapravo, tri antiteze koje vrhovni pjesnik umeće jednu za drugom na samom otvaranju svog zaziva Mariji. Antiteza je retorička figura sastavljena od dva elementa koji su obično međusobno nespojivi, a koji u ovom slučaju imaju funkciju **isticanja izvanredne prirode Marijina lika i njezina ljudskog i vjerničkog iskustva**. U Mariji, naime, djevičanstvo tijela i srca stoji zajedno s plodnošću izvanrednog majčinstva. Tako je ona Kristova majka, čija je, međutim, po vjeri također kći i, konačno, iako je uzorna u svojoj poniznosti, Bog je uzdiže iznad svakog drugog stvorenja.

Isusov **identitet, također, za one koji vjeruju, definiran je kroz izvanrednu antitezu koja ga naviješta istinskim čovjekom poput nas, i doista Bogom, poput njegovog Oca**. Kao čovjek, Sin je imanentan stvaranju, njegovom dijelu, koji mu pripada upravo zbog njegova rođenja od Marije. Kao Bog, on istodobno nadilazi stvorenje, zahvaljujući svom vječnom naraštaju od Oca i sudjeluje zajedno s Duhom u stvaranju svijeta.

Ovaj poseban položaj između Boga i svijeta čini Sina posrednikom spasenja. U njemu, kaže pismo Efežanima, sve se recapitulira (Ef 1, 10), **to jest, sve što je stvoreno uzima se natrag u Božje ruke i dovodi u njegovu puninu, a to je zajedništvo savršene ljubavi u Trojstvu**.

Što se Marije tiče, zanimljivo je istaknuti da tri antiteze kojima Dante opisuje svoju zabrinutost ne toliko u svojoj individualnosti, već upravo u odnosu s Trojstvenim Bogom: **njezin odnos s Duhom,**

Skromno i najuzvišenije stvorenje

koji je stvorio njezinu Majku formirajući u njezinoj utrobi Sina bez ugrožavanja njezina djevičanstva; **njezin odnos sa Sinom**, kojeg je obrazovala i od kojeg je dopustila da se obrazuje, u izvanrednom reciprocitetu; i **njezin odnos s Stvoriteljem Ocem**, koji ju je htio od početka i podigao k sebi u slavi.

Da bi se dovršio Danteov prvi triptih koji otvara molitvu svetog Bernarda Mariji, još uvijek nedostaje jedan stih. Do sada smo se, zapravo, usredotočili samo na prva dva. Treći stih strofe glasi ovako: "termine fisso d'eterno consiglio", što znači da je **Marija završetak Božje vječne volje, kojom je Bog, u svojoj mudrosti, stvorio svemir**. Baš kao i kada slikar krene crtati krajolik prema zakonima perspektive i prvo mora označiti točku nestajanja, fiksnu točku, prema kojoj se sve linije spajaju, na isti način na koji je Trojstvo zamislilo, prije nego što je počeo stvarati, vlastita očekivanja i želje za svoja stvorenja.

Poput Marije, svako stvorenje plodonosno je snagom Duha. Božja stvaralačka moć ne kompromitira, ne uništava djevičansku ljepotu stvaranja; Čini da cvjeta bez odgađanja. Čitavo stvorenje, štoviše, u svakom od njegovih stvorenja, stvoreno je u posebnom odnosu sa Sinom čija je kolijevka i po kojem je od vječnosti držana kao u utrobi. Konačno, svako stvorenje, u svom jedinstvenom identitetu i mnoštvu svojih odnosa, Otac želi i stvoreno je da bude uzdignuto u slavi svoje ljubavi.

U svojoj krhkosti, u svojoj međuovisnosti, svako stvorenje je skromno, odnosno pozvano je na poniznost. Ništa što je stvoreno, zapravo, nije dovoljno za sebe, a taj radikalni nedostatak samodostatnosti blagoslov je jer prisiljava čovjeka da se otvori, da se dadne i primi kao dar. Međutim, to može postati i prokletstvo, kada se stvorenje, posebno ljudsko biće, uznemireno strahom od krhkosti i smrti, okrene prema bližnjemu poput grabežljivca i umjesto da cvjeta, on uništava, umjesto da se otvori recipročnom daru, on pljačka svog bližnjega, prirodu, pa čak i Boga.

Tri antiteze koje je predložio Dante, dakle, čitaju kroz ključ koji nudi stih koji zatvara trojku, sadrže cijeli program ekološkog obraćenja i sjajan sažetak teološkog temelja cjelovite ekologije. Na prvi pogled, možda, spominjanje Marijina djevičanstva i majčinstva moglo bi nas odvesti na stranputicu i natjerati nas da mislimo da je to nešto što se tiče samo Majke Božje, a ne nas. Ključno je u tom smislu

zapamtiti kako su crkveni oci tumačili Marijino djevičanstvo, to jest kao cjelovitost stvorenja svježeg iz ruku stvoritelja. Vjerovali su da su ljudska bića izgubila svoj izvorni integritet kao rezultat grijeha, a ne kao rezultat seksualne zajednice. Zbog grijeha, susret muškarca i žene i odnos s djecom, počevši od trenutka porođaja, obilježen je boli i nasiljem. Oporavak izvornog djevičanstva znači sposobnost doživljavanja plodnosti i uzajamnog dara bez nasilja. To izvorno djevičanstvo, koje je za Mariju jedno s bezgrešnim začecem, vjernicima se vraća krštenjem.

Nakon grijeha, svako stvorenje obilježeno je nasiljem. Naime, sveti Pavao u svojoj poslanici Rimljanima potvrđuje da cijelo stvorenje trpi i uzdiše do danas grčeve porođaja, dok čeka objavu sinova Božjih (Rim 8, 19-22). Doista, zlo koje ljudska bića unose u svijet svojim pogrešnim izborima potkopava sklad cijelog stvaranja. Stvorenje, također, čeka otkupljenje od Boga. Ali ovo otkupljenje stvaranja može doći samo kroz prijanjanje muškaraca i žena uz spasenje koje nudi Bog. Upravo iz tog razloga, nužno je i hitno da radimo na odgoju i širenju Papina učenja o cjelovitoj ekologiji i ekološkom obraćenju, **jer o suradnji svakoga od nas ovisi ispunjenje novog stvaranja koje je Otac inicirao utjelovljenjem Sina u Djevici i plodnoj Marijinoj utrobi**.

Dakako, Dante, u svoje vrijeme, nije mogao zamisliti klimatsku krizu i ekološku katastrofu kroz koju prolazimo u ovom stoljeću. Međutim, poznavao je srce ljudskog bića i njegovu potrebu da bude dirnut, spašen ljubavlju kako bi naučio voljeti bez zavisti, bez sebičnosti, bez nasilja. Zato se Dante, na kraju dugog puta koji ga je iz dubine ljudske bijede doveo do visina svetosti, okreće upravo Mariji: budući da nije dovoljno spoznati dobrotu da bismo je prakticirali, trebamo nekoga tko će hodati

Skromno i najuzvišenije stvorenje

ispred nas i pokazati nam, korak po korak. Trebamo majku, sestru, prijateljicu, koja razumije našu borbu i sposobna nas je ohrabriti, utješiti i pokazati nam cilj. Ovdje je Otac, znajući to, mislio na **Mariju** i postavio je kao fiksnu zvijezdu na naš obzor, kao

točku nestajanja prema kojoj se ponekad uvrnute linije našeg života spajaju. **Povjerimo se još jednom njezinu zagovoru, molimo je za dar čistoće i plodnosti u svim našim odnosima, djelima i namjerama.**

Linda Pocher FMA

OBITELJSKI DOHAĐAJI

Video poziv na Kongres u Fatimi

Podsjećamo da su otvorene prijave za **9. Kongres Marije Pomoćnice koji će se održati u Fatimi od 29. kolovoza do 1. rujna 2024.:** mariaauxiliadora2024.pt. U povodu ovog važnog okupljanja Salezijanske obitelji, organizacijski tim promovirao je seriju od devet videa u kojima različite osobe iz salezijanskog svijeta pozivaju na sudjelovanje. Video materijali su dostupni [na ovoj poveznici](#).

Međunarodni kongres Marije Pomoćnice kršćana 2024. u Fatimi (Portugal)

S radošću zahvaljujemo onima koji su donirali 15.000 eura za podršku skupinama u teškoćama za sudjelovanje na Kongresu Marije Pomoćnice kršćana.

Primljeni iznos raspodijelit će se među različitim zahtjevima za financijsku potporu.

“Gospodin ljubi radosnog darivatelja”

Dat ću ti
UČITELJICU
 IX Kongresa Marije Pomoćnice

Fatima 29. kolovoza - 1. rujna 2024. godine

Otvoreni upis!

www.mariaauxiliadora2024.pt

Molitva, dah duše

Mornese: Dočekana ljepotom brda Alto Monferrato i gostoprimstvom kćeri Marije Pomoćnice kršćana, skupina članova ADMA-e iz Torina, San Benigno Canavesea, Nizze Monferato, Mornesea i Lerme provela je dva dana povlačenja na Mornేశkom koledžu 27. i 28. travnja.

Bili su to intenzivni dani tijekom kojih su se trenuci razmišljanja i molitve izmjenjivali s trenucima druželjubivosti.

U dvama razmišljanjima koja je predložila sveta Lucrezia Uribe, svjetska animatorica ADMA-e pod naslovom: *'Dobro moliti, moliti iz srca i srcem'* i *'Marijansku duhovnost u Majci Mazzarello'*, mlada Maín predstavljena je kao žena ustrajna u molitvi i meditaciji o Božjoj riječi. Molitva srca koja je jednostavna, vrlo osobna i spontana koja joj omogućuje da uđe u prisnost s Bogom i preobrazi svoj život.

Rastući u predanosti Mariji žalosnoj, krivotvorila je Maínovu duhovnost koja je, postavši kći Marijine pomoći kršćana, prevela svoju konformnost Kristu smislenim izrazom 'On je ovdje, a mi smo ovdje', pokazujući na raspelo koje joj visi oko vrata.

U razmišljanju fra Pietra Mellana, sdb-a, kapelana morneseke zajednice FMA i koordinатора ZRP-a Aleksandrije, pod naslovom *'Marija, žena molitve'*, Marija je primjer otvorenog stava, voljnog srca koje u poniznoj i jednostavnoj molitvi stavlja svoj život u Ruke Gospodnje: *'Gospodine, što god želiš i kako god želiš'*. Marija je žena koja nas u molitvi tjera da shvatimo da je svaki dan koji bog daje poziv.

Dane, provedene u tišini i meditaciji obilježili su čas euharistijskog klanjanja, recitiranje večernje i svete krunice meditacijama o 'Mariji ženi blaženstava' koju su vodili s. Lucrezia Uribe i sr. Gabriela Patino, svjetska povjerenica za Bivše učenike.

XVII. Marijanski dan – ADMA Sicilija

U nedjelju, **28. travnja 2024.** na Institutu FMA Madre Mazzarello u Palermu, održan je **XVII. Marijanski dan ADMA-e na Siciliji.** Više od 260 ljudi stiglo je iz 11 središta regije, koje je pozdravilo pokrajinsko vijeće na čelu s predsjednikom Salvatoreom Di Maiom.

"Mi smo djeca sanjara i zbog toga smo pozvani sanjati velike snove", rekao je mladi salezijanac don Stefano Cortesiano, koji nam je dao prekrasno razmišljanje o temi *'san koji čini razliku'*. Inspiriran snom Don Bosca s devet godina, fra Stefano je objasnio kako je san poruka koju nam Gospodin daje, to je veza između vidljivog i nevidljivog, to je ona zvijezda koja nas poziva da hodamo.

Drugi govor održao je don Salvatore Nicosia, duhovni animator ADMA-e Floridije, koji je naglasio kako je danas teško sanjati zbog rana koje nam život nanosi, ali da istovremeno rane obogaćuju naše živote i mogu pretvoriti bol u snove.

Bilo je i nekih svjedočanstava, počevši od predstavljanja velike skupine vrlo mladih ljudi koji su ispričali svoje iskustvo pripadnosti i aktivnog sudjelovanja u ADMA inicijativama. Rosario i Pina iz Floridije (SR) prvi su put podijelili svoje iskustvo sudjelovanja u salezijanskim danima duhovnosti, dok su nam Salvatrice i Giorgio iz Raguse, koji su duboko zaljubljeni u Mariju, ispričali kako su dugo željeli širiti marijansku pobožnost u svojoj župi i kako su jednog dana slučajno pronašli potvrdu o članstvu

Obiteljski dohađaji

u Primarnoj ADMA-i koja datira iz 1966. godine u govorništvo, Ali nema tragova suradnika. Marija ih je vjerojatno odabrala da ožive lokalnu udrugu koja je s vremenom izumrla, a sada će, uz Božju milost i Marijinu pomoć, poduzeti prve korake uz potporu regionalnog vijeća. Naposljetku, Francesco i Deborah iz ADMA of Arese (Mi) i odgovorni za pokrajinu Lombardija-Emilija izrazili su kako žive svoju predanost u potpunom povjerenju Mariji.

Nakon toga uslijedilo je euharistijsko slavlje kojim je predsjedao don Stefano Cortesano u kapelici instituta i euharistijsko klanjanje kojim je predsjedao don Paolo Cicala.

Bio je to prekrasan dan obilježen ozračjem obitelji, prijateljstva, dobrodošlice i nadasve ljubavi prema Mariji i Isusu u euharistiji.

Nova rubrika – ADMA primarija odgovara

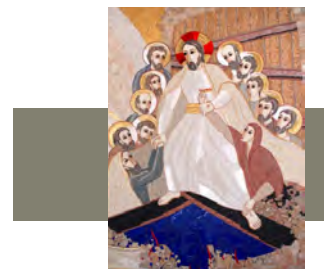
Na zahtjev jednog od naših čitatelja, ova nova kolumna “ADMA primarija odgovara” stvorena je kako bi ponudila uvid u pitanja od općeg interesa. Svatko tko želi predložiti temu ili pitanje može nas obavijestiti slanjem e-pošte

adma@admadonbosco.org

Misa za preminule članove ADMA-e

Posebna sveta misa slavi se 24. u mjesecu u 9 sati u bazilici Marije Pomoćnice kršćana u Torinu, za sve preminule članove ADMA-e diljem svijeta.

MJESEČNA MOLITVENA NAKANA

Želimo ujediniti molitve svih skupina ADMA-e diljem svijeta za namjeru pape Franje.

Za one koji bježe iz svoje zemlje.

Molimo se da migranti koji bježe od ratova ili gladi, prisiljeni na putovanja puna opasnosti i nasilja, pronađu prihvaćanje i nove mogućnosti za život u zemljama domaćinima.

